

עפ"ת 8900/03/17 - עאמר אמגד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ת 8900-03-17 עאמר אמגד נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני כב' סגן הנשיאה השופט י' צלקובניק
מערער עאמר אמגד ע"י ב"כ ע' גולדבאום
נגד
משיבה מדינת ישראל ע"י ב"כ חנה מוצ'ה

פסק דין

בפני ערעור כנגד הרשעתו של המערער בעבירה לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961, בגין נהיגת רכבו הפרטי ביום 2.5.2016, בשעה 00:15, בדרך שאינה עירונית, בין צומת גורל לצומת להבים - שהמהירות המירבית המותרת בה הינה 90 קמ"ש - במהירות של 167 קמ"ש.

מדידת מהירות הנסיעה בוצעה על ידי שוטר (רס"מ אופק) באמצעות מכשיר ממל"ז; שוטר נוסף (המתנדב רשף), אותה לרכב לעצור, ואז הוצגו למערער ממצאי המדידה (172 קמ"ש מהם הופחתו 5 קמ"ש על פי הנוהל), וניתנה למערער הזמנה לדין. בית המשפט קמא (כב' השופט א' אופיר), קבע בעקבות עדויות שני השוטרים שגרסותיהם נמצאו אמינות והועדפו על פני עדות המערער שטען כי נהג במהירות מותרת, כי נערכו "כל הפעולות הנדרשות להבטיח מדידת מהירות תקינה ואמינה", ומכאן שיש להרשיע את המערער בעבירת המהירות שיוחסה לו.

ב"כ המערער טען במסגרת הערעור שתי טענות; האחת, כי בנספח לדוח שבו פורטו על ידי השוטר אופק הבדיקות שנערכו על ידו לצורך הפעלת מכשיר המדידה, לא צוין לאיזה "עמוד תאורה", (בצומת) "שוקת", כמפורט בנספח, בוצעה בדיקת התיאום של מכשיר המדידה. בדיקה זו אמורה להתבצע בתחילת משמרת ובסיומה, לעבר עמוד שיש לו חלק אנכי וחלק אופקי, המאפשר רקע נקי מהפרעות לצורך הבדיקה (נספח 8 להודעת הערעור - "בדיקת תיאום כוונות"); על פי הנטען, משלא צוין בנספח מיקומו ותיאורו של העמוד, ובכלל זה אם השוטר וידא כי לא מצוי קיר או מבנה מאחורי העמוד, העלול לשבש את הבדיקה, לא ניתן להסתמך על עדות השוטר בעניין זה, שנמסרה בבית המשפט למעלה משבעה חדשים לאחר האירוע, לפיה הוא זוכר את מיקומו של העמוד, מבין עמודי תאורה אחרים המצויים בצומת, ויכול להצביע עליו אם ידרש.

אין מקום לקבלת הטענה. אכן מוטב היה אם הנספח שנערך על ידי המפעיל היה מכיל פרטים מבהירים ומפורטים יותר לגבי העמוד אליו כוונה הבדיקה. עם זאת, בעדותו בבית המשפט קמא, נחקר השוטר על ידי ב"כ המערער ומסר פרטים שונים באשר לתיאורו ומיקומו של העמוד שכלפיו בוצעה בדיקת התיאום, ואף הציע להצביע על מיקומו של העמוד בביקור שיערך במקום, ואולם ההגנה כלל לא ביקשה לבחון את העמוד מקרוב, כפי שהוצע. בנסיבות אלה אין מקום להתערב בקביעתו של בית המשפט קמא כי הבדיקה בוצעה כדבעי, קביעה המתבססת על יסוד התרשמותו הבלתי אמצעית של בית המשפט מאמינות גרסתו של השוטר בעניין זה.

ב"כ המערער ביקש לתמוך טענתו בפסקי דין שניתנו בעניין אבנת (תת"ע אשדוד 11-02-3077 מיום 25.10.2011), ובעניין שושן (עפ"ת (ב"ש) 14-02-654, מיום 26.5.2014), ואולם הנסיבות באותם מקרים היו שונות מענייניו. בעניין אבנת כלל לא זומן השוטר, עורך המדידה, לעדות, וצוין כי אין די בפרטים המופיעים בדוח שערך השוטר, כשלעצמם, כדי לענות על דרישות בדיקת התיאום. בית המשפט בעניין אבנת, אומנם הביע ספק אם המפעיל - אם נקרא היה לעדות - היה יכול להשלים מזיכרונו פרטים הנוגעים לבדיקת התיאום שבוצעה 10 חדשים קודם לכן, ואולם, בענייניו, משנחה דעתו של בית המשפט קמא מכח זכרונו של השוטר, כי בדיקת התיאום בוצעה על פי הנהלים, לא מתקיים הספק הנובע מריחוק הזמן. גם הנסיבות בעניין שושן שונות מענייניו של המערער, שכן נקבע באותו מקרה, כי לא עלתה כל אינדיקציה ראייתית לכך שבדיקת התיאום היתה תקינה, בעוד שבענייניו של המערער צוין השוטר עורך המדידה, ב- "V" את תקינות המדידה, ואף העיד על כך בעדותו (לעניין סימון "V" כמעיד על קבלת תוצאה תקינה, ראו רע"פ 4150/15 בר כוכבא נ. מדינת ישראל, ניתן ביום 18.6.2015).

אין לקבל את טענתו הנוספת של ב"כ המערער, כי מתעורר ספק אם רכבו של המערער היה הרכב שכלפיו בוצעה המדידה. בעניין זה, נטען כי האתת, השוטר רשף, התבקש לעצור את הרכב בלא שקיבל תיאור כלשהו של הרכב, וכי רשף מסר בעדותו כי רכבו של המערער היה "בודד" ואף צוין כי בכיוון הנגדי נעו רכבים, בלא שנערכו רישומים כלשהם בעניין מצב כלי הרכב, בדוח ובמזכרים. טענות אלה נבחנו, ונדחו על ידי בית המשפט קמא, שציין בהכרעת דינו, כי שני השוטרים נמצאו איש ליד רעהו, ליד הניידת, ומפעיל המכשיר הורה לאתת לעצור את הרכב, תוך שמירה על קשר עין רצוף עם הרכב עד עצירתו "בחריקת בלמים". השוטר רשף העיד כי המקרה זכור לו בשל גובה המהירות החריג, וכי הסתכל בגובה המהירות במכשיר המדידה, באופן המעיד אף הוא על קרבתו לניידת, ועל תיאום עצירת הרכב בין השוטרים, תוך שמירה על קשר עין ביניהם ועם הרכב המתקרב.

הערעור נדחה לפיכך.

ניתן היום, ח' תמוז תשע"ז, 02 יולי 2017, בהעדר הצדדים, ויועבר בד בבד לפרסום בנט המשפט, גם באמצעות הדואר.

